



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

Apostrophæ Epigrammaticæ in Quinque Præcedentis Operis Poetici
Partes, Et Unamqvamque Earum Inductionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

APOSTROPHÆ EPIGRAMMATICÆ

IN

QUINQUE PRÆCEDENTIS OPERIS POETICI
PARTES, ET UNAMQUAMQUE EARUM INDUCTIONEM.
IN PARTEM PRIMAM.

I.

*Ad Gabrielem Archangelum, Beatæ Virgini incarnationem
Christi annuntiantem.*

Mitteris à Domino latum Nova magna Mariæ,
Nempe quòd immensum sit paritura Deum,
Limbiculis eadem bona nuntia Patribus affer,
Ut Divis finem constet adesse mali.

II.

Ad Beatum Josephum de Sponsa suæ graviditate anxium.

Angeris incassum; caret omni labe Maria:
Huncque scias luctum Dæmonis arte strui;
Causam Virginæ tibi fertilitatis amico.
Desuper adveniens, Angelus ore dabit,

III.

*Ad Beatam Mariam Virginem, Jesum in stabulo Bethle-
mico parientem.*

Nè contristeris Virgo Divina, quòd edas
In stabulo, nostrum qui removebit onus.
Rex inopum non vult alio clarescere cultu;
Donec salvificum perficiatur opus.

IV.

Ad Jesum octavo post nativitatem die circumcisum.

Primitias sacri das circumcise cruoris,
Jesule! pro nostro sufficit ille bono.
Sed Divine puer, ne copia desit amori,
In nostram totum fundere pergis opem.

V.

*Ad Reges Sabarum, Tharsis, & Insula, neo-natum Sal-
vatorem adorantes.*

Ex primo Mundi properastis margine, Christum
Culturi; vobis stella retexit iter.
Thus, aurum, myrrham puero donastis; euntes
In patriam, nato thurificate Deo.

VI.

VI.

*Ad decrepitum Simeonem, qui responsum acceperat à Spiritu
fore ut ante suum obitum videret Salvatorem.*

Ostendit tibi, juste Senex, ulnisque salutem
Imposuit Dominus, pollicitisque stetit.
Hoc fato saturatus obi, vir plene dierum,
Inque sacra Domini pace quiesce tui.

VII.

Ad populos Ægypti, fugientem Jesulum, ut exulum, suscipientes.

Ad vos exul abit Mareotas pufio Jesus,
O Idololatræ, suscipitote Deum!
Ille salutiferos accendit gentibus ignes,
Tartareosque suo delet amore rogos.

VIII.

Ad innocentes parvulos ab Herode Ascalonita martyrio affectos.

Latronum gladiis, pueri, supponite colla;
Vester erit sanguis victima grata Deo.
Cœlesti niveis tunicis astabitis aræ;
Nec cruor effusus semper inultus erit.

IX.

Ad cives Nazarenos, Jesum ex Ægypto redeuntem amice suscipientes.

Nazareth, indigenam redeuntem corde benigno
Suscipis, & gratum dicis adesse tibi.
Sed, reor, ejicies, dum se manifestat: in urbe
Inveniet patria nemo Propheta locum.

X.

Ad Synagogam Hierosolymitanam, Jesuli duodennis præsentiam admirantem.

Si, quæ sunt miro pueri duodennis in ortu
Facta, revolvisset cor Synagoga tuum;
Non mirareris pueri responsa; sed esse
Hæc incarnati mystica verba Dei.

IN SECUNDAM PARTEM
APOSTROPHÆ EPIGRAMMATICÆ.

I.

Ad convivas, in nuptiis Cane Galilæe præsentēs.

Tam lapidum genuit vindemia nulla liquorem,
Quàm vos ex verso fonte bibistis aquam.
Si nos in terris tam dulci nectare pascit;
In Cælo nobis qualia vina dabit?

II.

Ad Simonem Petrum, ex hortatu Christi, iteratò retia laxantem.

Ex Domini monitis iteratò retia laxas,
Et trahis ad solitum pisce repleta vadum.
Sed magis impensè cumulabis lucra, supremam
Dum cupis innumerà gente replere Domum.

III.

Ad quemcunque fidelem Eleemosynarium, & proximi adiutorem.

Si fortasse rogas, an sit compassio virtus?
Est, si de puro fonte cucurrit amor.
Est amor ipse Deus; prædestinat ille saluti
Hunc, qui confratrem subveniendò levat.

IV.

Ad Nautam in Mundi tempestuoso mari perichlitantem.

Est mare Mundus atrox; sunt infortunia venti;
Scandala sunt Syrtes; Styxque Charybdis erit.
Quis tantos fugiet, quæris Palinure, furores?
Hic, cujus navim Christus amore regit.

V.

Ad Archisynagogum Jairum.

Ad vocem Domini tua nata, Jaire, revixit,
Tūque; tui vires aspiciendo Dei.
Talia non video; tamen hunc devotus adoro,
Inque mea verum carne videbo Deum.

VI.

VI.

Ad Phariseos & Legisperitos, Christum ad prandium invitantes.

Mundatis manibus mensas accedere vultis,

Estò meris scateant interiora dolis.

Non eadem Christus docuit; sed, ut arbiter æquus,
Interiora jubet purificare priùs.

VII.

Ad universos mortales, ut se ad mortem præparent.

Scitis, quòd, cum sit mors ultima linea rerum,

Præmia, qui rectè Vixerit, ille ferat.

Hinc præcepta Dei sint, nè deliret amissis,

Regula; sicque mori quisque paratus erit,

VIII.

Ad duodecim Apostolos, eorumque successores, ut juxta instructionem Christi Mundo salutem annuntient.

Vos ablegavit Christus, docuitque seorsim,

Quo sit vera salus notificanda modo.

O successores! hæc neglexisse salutis

Dogmata, non secus est, atque negasse Deum.

IX.

Ad contristatas & desolatas viduas, & orphanos.

Orphane cur ploras? cur fles viduata marito?

Dum desolatis Christus adesse parat.

Nunquid, ut auxilium viduæ ferat, ille sepulchro

Evocat unigenam, tristitiámque levat?

X.

Ad divites, ut in pauperibus Christum pascant.

Incumbit vobis, in paupere pascere Christum.

Divitias hac sub conditione dedit.

Hinc nolite manus inopi subducere Christo,

Nè quondam vobis subtrahat ille suas.



IN TERTIAM PARTEM
APOSTROPHÆ EPIGRAMMATICÆ.

I.

Ad Moysen & Eliam, in transfiguratione Christi praesentes.

Ut Pharao Mosen, Eliam Jezabel anxit;
Me quatit innumeris fors inimica malis.
Eripuit Dominus modò clarificatus utrumque;
Ah! precor angores fuiat ille meos!

II.

Ad Samaritanam, prope fontem Jacob cum Christo colloquentem,

Ad fontem Jacob Divino fonte refecta
Accerfis Sicharos in bona fata viros.
Christus semper adest contritis corde, remittens
Crimina; quis talem tardet adire Patrem?

III.

Ad Joannem Baptistam, ab Herode ex instinctu Herodias decollatum.

Nè, vir magne Dei, pateretur adultera casum,
Te decollari turgida corde petit.
Illa tamen cecidit; Tu versa sorte supremus
Inter Cœlestes stas Patriarcha choros.

IV.

Ad Christum in extremo judicii die redeuntem.

Cum suprema dies sævo grassabitur igne,
Pérque Solum sparget fulmina, pérque Salum;
Stabimus attoniti, Mundo pereunte: sed Æthræ
Servabis parvum, Christe benigne, gregem.

V.

Ad adulteram, quam Christus à lapidatione liberavit.

Evadis lapides sub Christo iudice, mœcha;
Ultricem fugies vix, recidiva manum.
Hinc ne corripiat Cœli vindicta relapsam,
Ex fundamento turpe recide malum.

VI.

VI.

Ad Nicodemum de nocte à Christo informatum.

In tenebris lucem quæsitum vade, Magister;
 Quippe magisterio proderit illa tuo,
 Multa sciunt Superi nostros fugientia sensus;
 Illa tamen quondam deteget una dies.

VII.

*Ad matrem filiorum Zebedæi, super præcedentiâ in Regno
 Christi pro filiis sollicitam.*

Vana quid exambis, mater? non librat eâdem,
 Quâ solet ambitio, munia lance Deus.
 Ex folio multos Styx deglutivit; in altum
 Extulit abjectos fors variata thronum.

VIII.

Ad Concionatores, Divini verbi semina spargentes.

Spargitis in populum Divini semina verbi;
 Hinc non sit vestris dissona vita labris.
 Verba movent, exempla trahunt; ideòque cavendum
 Ne, quod formâstis, vita reformet opus.

IX.

*Ad populum Hierosolymitanum, Christum sub instabili
 plausu susipientem.*

Instar arundinæ, quæ ventilat aëra, cannæ,
 Se variat vester perfidiosus amor.
 Auguror: impositos jacet catapulta molares,
 Et quatiet vestros magna procella lares.

X.

*Ad universos Christi fideles, ut Agno Paschali fructum
 approperent.*

Agno Paschali fructum properate fideles!
 Ille suo potat sanguine, carne cibatur.
 Sic insignitos, à percutiente maligno
 Servat, & æternis recreat usque bonis.



IN QUAR-

IN QUARTAM PARTEM
APOSTROPHÆ EPIGRAMMATICÆ.

I.

Ad Judam Iscarioten, Christum Judæis osculo tradentem.

Non est in toto fraus perniciosior Orbe
Illâ, succatus quâ simulatur amor.
Hanc exercebas, Juda! Cacodæmone ductus;
Suntque tui fratres, qui simulare student.

II.

Ad Sanhedrim, Christum per mortis sententiam condemnans

Hæc quæ condemnat Christum sententia mortis,
In vos æternam fulminat atra necem.
Injusti justum condemnavistis; iniquos
Quàm feriat, scitis, pœna tremenda viros.

III.

Ad Pilatum, Christi innocentiam frustra profitentem.

Scis, quod Pontifices excæcet livor; eumque,
Qui sequitur cæcos, certa ruina trahat.
Qui votis fidunt alienis, æstimo nauci;
Quemque suum tandem justificabit opus.

IV.

Ad Herodem, cum Aula sua Christo instar fatui illudentem.

Stultis morologi sapientes esse videntur;
Credo, Palatinis mos fuit ille tuis.
Occinuit nimium tibi Vox clamantis eremo;
Hic tacuit nimium: quis placitura canet?

V.

Pilati, ad populum Solymaum clamantis: Ecce homo!

Ecce coronatum veprium diademate Regem!
Cento tegit scapulas; implet arundo manus.
Ecce flagellorum rabies quot vulnera monstret!
Qui non compatitur, cor glaciale gerit.

VI.

VI.

*Ad Pilati uxorem frustra exhortantem maritum, nè Christi
necis negotio se immisceat.*

Quod muliebris amor leges quandoque reformet,
Hoc queror; ast cur hìc non queat, usque late
Fortè magis timuit, quàm te Pilatus amavit;
Hinc te decretis posthabuisse reor.

VII.

Ad Christum, crucem sibi bajulantem.

Fers tibi, Christe, crucem, Mundi peccata ferendo
Utque suam portet quisque sequendo, mones,
Hinc portando meam, sanctis obtempero jussis;
Túque meum tandem, Christe, levabis onus,

VIII.

Ad latrones, cum Christo utrimque crucifixos.

In medio vestrum sanctis fons effluit undis;
Cur tam dissimiles ergò bibistis aquas?
Ex uno vitam, mortem quoque, fonte bibistis,
Dum vos sejunxit disparitate fides.

IX.

Ad Longinum Centurionem, Christi latus lanceá aperientem.

Turturibus latebras in Christi corde parásti,
Dum tua salvificum transit hasta latus,
O requies animæ! tutúmque timentis asylum!
Hìc lavat unda malos, hìc tegit, umbra bonos.

X.

*Ad Josephum ab Arimathæâ, sepulchrum novum Christo
in sepulturam offerentem*

Cedis honorificum Christo, vir clare, sepulchrum;
Cœlestémque tibi reddidit ille domum.
Fœnora si quis amat, stipulor, quòd magnus amore
Pro modico cupiat debitor esse Deus.



IN QUIN.

) o (

IN QUINTAM PARTEM
APOSTROPHÆ EPIGRAMMATICÆ.

I.

Ad Mortem & Infernum expugnatos.

Mors, ubi sunt tua tela? tui, Styx dira, triumphus?
Jam domitum calcat Dux utriusque caput.
Ecce triumphator Patres ex carcere Limbi
Ducit, & Inferni territa spectra fugat.

II.

Ad milites Romanos, Christi sepulchrum frustra custodientes.

Vos tumuli vigiles cordatos esse putabam;
Sed pudor! excordes vos docet esse fuga.
Dumque metum falso defenditis, ære coempti,
Ablatum corpus fingitis esse dolo.

III.

Ad Cleopham & socium ejus, in Emmaus itinerantes.

Quam desolati simul exivistis in Emmaus?
Tam consolatos vos rediisse scio.
A reprobis premimur? Domino fidamus, & ille
Semper in extremis auxiliator erit.

IV.

Ad Christum, in Cælos ascendentem.

Fundamenta meæ posuisti Christe salutis,
Dum referas proprio funere Regna Dei.
Jamque reascendis, post tot discrimina, Cælos,
Mæque jubes illuc compatiendo sequi.

V.

Ad Spiritum sanctum, in die Pentecostes ex Cælo ad fideles descendentem.

Ut tolerare tui possint adversa fideles,
Pérque plagas Mundi notificare fidem;
Mitteris è Cælo Divinæ portitor auræ,
Fortificas fragiles, indocilésque doces.

Y

VI.

VI.

*Ad Sanctum Stephanum, qui inter lapidandum, Christum
ad dextram virtutis Dei in Cælo stantem videbat.*

Dum, quasi per nimbos, lapidum salit horrida grande
Inque tuum crepitat sæva procella caput;
Æternum Solem Christum super Æthera stantem,
Quæque tibi merces sit referenda, vides.

VII.

Ad Sanctum Paulum, miraculosè conversum.

Suaviter hic equitat, Domini quem gratia portat,
Hoc excæcatus, Saule, cadendo vides.
Erigeris melior; te verso nomine Paulum,
Ac Evangelii Vas speciale voco.

VIII.

*Ad S. Petrum, super conversatione cum gentibus cælestis
informatum.*

Indomito fremitu Judæa recalcitrat: ergo
Incircumcisos, mi Petre, doctor adi.
Te Cælum jussit nullas contemnere gentes;
Hinc excurre foras, omnigenasque doce.

IX.

*Ad duodecim Apostolos, Evangelium omni creatura
nuntiantes.*

Ite relaturi, quòd per nova fœdera Mundo
Regna re-propitii sint adaperta Dei.
Omnia Christus enim moriendo debita solvit,
Hinc quicunque cupit, regna superna capit.

X.

*Ad omnes Angelorum Hierarchias, & totam Beatorum
civium universitatem.*

Ad vos per Christum Cæli Regina levatur,
Ut patrocínio nos juvet inde suo.
Virgineis precibus, Superi, conjungite vestras;
His Deus unitis nulla petita negat.